

கணபதிதுளை.

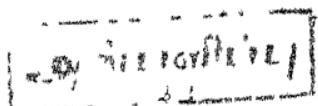
சும்பிரமணியத்தம்பிரா

தெய்ந

கவுனகைச்

சிலைட் வெண்டா

4313 - ——————

வி. ஆ. முத்துநாம்பிரமிண் ஸொயாவர்கள்
கோவை

கி. ர. ர. ப. முத்துநாம்பிணி

அ. குமாரசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

தெய்ந

குமாரசுவாமி பிள்ளையவர்கள்

— १३ —

புதுக்கலை

ந. க. சௌகாசயராம

புதிப்பிக்கப்பட்டது

— १४ —

கடவுள்துணை.

கவினாசக் சிலைடைவன்பா.

காப்பு.

கார்மருவுந் சேலைக் கலைசைச் சிலைடைவன்பா
சீர்மருவக் கூறுங் திறம்வருமே—ஏர்மருவங்
கோதறுமுத் தோடைக் குளத்திருதாட் செங்கழுஞ்சிப்
போதகமென் போதகத்தாம் போது.

துறிப்புரை.

முத்த ஒடை குளம் அத்து இரு தாள் செங்கழுஞ்சிப் போதகம்—முத்துப்ப
தித்துச் செய்யப்பட்ட பட்டமணிந்த நெற்றியையும் இரண்டுபாதமாகிய
செங்கழுஞ்சிப்பூவுலயுமைடைய யானையாகிய விழுயகர். போது அகம்—
சூக்கமெருத்தமனம்.

வட்டிக் கலைஞர் வழத்துக்கமப்போர் மன்னுதிருத்
தொட்டிக் கலைவெண்பாச் சொன்மாலை—கட்டிடமெய்ச்
செங்கழுஞ்சிப்பூவுலயும் செந்தா மறைமலருங்
தங்கிடுமென் ணெஞ்சுசகத்தே தான்.

இக்கு.—கரும்பு. ஆம்பல்-யானை.

நால்.

நீருலவும் பூமகளு நெட்டகழின் வார்புனலுங்
காருணிய மீதூர் கலைசையே—ஏருலவுங்
தண்டரங்க மாலையார் தாங்குமுடி யார்வரைக்கோ
தண்டரங்க மாலையார் சார்பு.

காருணியம்—கிருபைத்தன்மை. கார் உணிய—மேகம் உண்ணும் பொரு
ட்டு. தண்டு அரங்கம் மால் ஜீ—தண்டாயுதத்தையுடைய சிறீரங்கத்திலிருக்
கும் விட்டுனுவக் குத்தலைவர். ஆர்—ஆத்திமாலை. வரை கோதண்டர்—
மலையாகிய வில்லுடையவர்.

கலைசைச்சிலேடைவேண்டா:

மாதரணி குங்குமமும் வானேந்து கையினருங்
காதமருக் கூருங் கலைசையே—போதலரும்
அங்கொன்றைத் தாரா ரறிந்துதமைப் போற்றுதார்க்
கங்கொன்றைத் தாரா ரகம்.

காதம் மரு கூரும்—காவததாரத்துக்கு வாசம் மிகுகின்ற. காது அமருக்கு
ஊரும்—கொல்லுகின்ற யுத்தத்துக்குச் செல்லும். அப்—அழகு. தார்—மாலை.
அங்கு—அங்விடம்.

வாஞ்சைதரும் பைங்கிளியு மாங்குமில்போல் வார்த்தையரும்
காஞ்சியிடை யார்க்குங் கலைசையே—ஆஞ்சலத்தால்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீயாம லாண்டவருள்
வெற்றிமதிக் கண்ணியான் வீடு.

காஞ்சி இடை ஆர்க்கும்—காஞ்சிமரத்திலிருந்து ஆரவாரிக்கும், எண்கோ
வை மணியை இடையிலே கட்டும். வெற்று இமதிக் து அண்ணி—வெறுமை
யான இம்மதியை அண்ணி. மதிக்கண்ணி—சந்திரனுகிய மாலை.

ஆவலுடன் பாவலரு மாறுகால் வண்டினமும்
காவலரைச் சூழுங் கலைசையே—மேவும்
அரிவையம்பா கத்தா னரவென்றாலும் தெய்தோன்
அரிவையம்பா கத்தா னகம்.

காவலர்—துரசர். கா அலர்—சோலையிலுள்ள புட்பம். அரி வை அப்பு
ஆக—விட்டுனு குரியபாணமாக. அரிவை—பெண். அப்—அழகு.

இச்சைமட வார்தனமு மீட்டத்தி னேர்தனமுங்
கச்சங் கடக்குங் கலைசையே—மெச்சிவட
ஆலமருங் தண்ண லறுகணிவோன் வந்தெழுங்க
ஆலமருங் தண்ண லகம்.

தனம்—மூலை, திரவியம், கச்ச அங்கு அடக்கும்—கச்சினை அங்கே அடக்குகின்ற. கச்சம்—அளவு. ஆல் அமரும் தண் நல். ஆலம் அருந்த—நஞ்சு
செயுணா—. அண்ணல்—தலைவர்.

நாவலர்தம் புத்திரு நண்ணும் பிரமரமும்
காவியங்க ளாயுங் கலைசையே—துவென்னைக்
கோட்டுக் குழையார் கொழுங்கர்கண் மெல்லியலாக
கோட்டுக் குழையார் குடி.

காவியங்கன்—காப்பியங்கன். காவி அம் கன்—காவிப்பூவிலுள்ள அடிகிய
தேன். கோடு குழையார்—சங்கக் குண்டலத்தையுடையவர்.. மெல்லியலாக
கோட்டுக்கு—பெண்ணுகிய கொம்புக்கு. உழை—பக்கம்.

தண்ணூர் பொழிந்சுரும்புங் தத்தைமொழி யார்கதுப்புங்
கண்ணுடி வீழுங் கலைசையே—ஒண்ணுரும்
வாண்முத் தலைவேலை மைக்கிவுண் டோன்கரத்தில்
வாண்முத் தலைவேலை வாழ்வு.

கள் நாடி—தேளைக்கருதி. வால் முத்து—வெண்மையானமுத்து. முத்தலைவேல்—குலம். ஓ—கடவுள்.

பொற்புரிசை நீல்கொடியும் போர்வயவர் திண்புயருங்
கற்பகமே லோங்குங் கலைசையே—எற்புருக
நந்தாண்ட வத்த னளினத்தன் வீழ்ச்சிறைஞ்சும்
நந்தாண், டவத்த னகர்.

ஈ

கற்பகம்—கற்பகமரம். கல் பக—கல் பிளக்க. நந்து ஆண்ட அத்தன்—
சங்கைத்தரித்த காத்தையுடையராகிய விஷ்ணு. னளினத்தன்—பிரமா.
தாண்டவத்தன்—நடனத்தையுடையவர்.

சின்து மதமாவுங் தேனுகர்மா வும்பூவிற்
கந்தங் கலைக்குங் கலைசையே—தந்தாட்
குருக்கங் கணத்தினு ஜூற்றிடச்செய் தோன்பாம்
புருக்கங் கணத்தினு னார்.

க

பூ—பூமி, புதுபம், கந்து அங்கு ஆலைக்கும்—தூணை அங்கே அழிக்கின்ற,
கந்தம்—வாசனை. உருக்கம்—அண்பு. கணத்தில் நான் உற்றிட—கணப்
பொழுதில் நான் அடையும்படி. பாம்பு உரு கங்கணம்—பாம்பினுலாகிய
அழியகடகம்.

வள்ளமுலை யார்விழியும் னமக்கா மதுகரமுங்
கள்ளம் பயிலுங் கலைசையே—உள்ளவலம்
போகத் திருந்தார் புரமெரித்தார் தேவியோடும்
போகத் திருந்தார் புரம்.

கீ

கள்ளம்—களவு. கள் அம்பு அயிலும்—தேனுகிய நீரையுண்ணும். வலம்
போக—வலிமை கெடும்படி. திருந்தார்—பகைவர். போகத்து—போகத்தில்.
இருந்தாரா—இருந்தவர்.

வாண்மிகையே றும்பொழிலு மானூர் குழலுமலர்க்
காண்மண்நு வக்குங் கலைசையே—மேண்மைதரும்
பாலத் திருக்கழுலார் பண்டிருவர்க் காடியகா
பாலத் திருக்கழுலார் பற்று.

கக

கான்—வாசனை. யண்நு உவக்கும். மலர்க்கால்—மலரினிடம். மணம்-
பரிமாம். பாலம் திருக்கு அழலார்—நெற்றிக்கண் அக்கினியாக வடை
யவர். காபாலம்—ஒரு கூத்து.

பாயாத மானுரைம் பாலும் பசுந்தோனுங்
காயாவே யொக்குங் கலைசையே—யெபுவித்தோல்
அம்பரவ னுன னணிவலைகொண் டங்கொரு நான்
அம்பரவ னுன னகம்.

கூ

பாயாத மானூர்-மகளிர். காயா-காஞசப்பூ. காயாவேய்-பச்சைமூங்கில்.
புவித்தோல் அம்பரவன்-புலித்தோலை உடையாத உடையவர். ஜுனன்-இலி
பாருடர். பரவன் ஆனுண்-வலைகுனைவர்.

கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

சேலார் செழுந்தடத்திற் செந்தா மரையினிற்றேன்
காலாறு பாயுங் கலைசையே—குலேறு
பாணியார் வேணியார் பாடி ரத்தென்னும்
பாணியார் வேணியார் பற்று.

கால

கால்—வாய்க்கால். காலாறு—வண்டு. பாணியார்—கையுடையார்.
வேணி ஆர்—ஆகாயத்திற் பொருந்திய. பாணி ஆர் வேணியார்—நீர்ப்பொருங்
திய சடையுடையவர்.

தாமரைவன் இங்குள்ளுஞ் சார்விரகந் தாரிடமுங்
காமரம்பா இஞ்சோக கலைசையே—மாமதமா
தங்க மூரித்தார் தடக்கேழற் கோட்டினைக்குர்
தங்க மூரித்தார் தலம்.

கால

காமரம்—ஒருபான். காமர் அம்பு—அழிகிய ஸீர். காமர் அம்பு—மன்மத
பாணம். மாதங்கம் உரித்தார்—யானைத்தோலை டரித்தவர். சூ தங்க—அச்சம
பெருந்த.

மண்டையர்செய் யுங்களமும் வாண்கரும்பை மள்ளுக்குஞ்சோ
கண்டகரச சாடுகு கலைசையே—ஷதாண்டா
கணிச்சித் திருக்கையான் காதரத்தைத் தீர்க்குங்
கணிச்சித் திருக்கையான் காப்பு

கால

கண்டகர் அங்கு—கீழோருடைய உடம்பு. கண் தகர—கருங்க்கள் உடையும்
படி. தொண்டர்கள் இச்சித்த திருக்கையான்—அடியாகனிடத்து விரும்பி
இருத்தலையுடையவர். கணிச்சி—யழு.

தொண்டைக் கனிவாயார் சொல்லு உயனமுங்தேன்
கண்டவியப் பண்ணுங் கலைசையே—தண்டமிழ்சேர்
வண்டனைகைச் சத்தியத்தன் வாரணத்த னத்தனித்தன்
வண்டனைவகச் சத்தியத்தன் வாழ்வ.

கால

தேன் கண்டு அவிய—தேனுங் கற்கண்டுங் கெட. தேன் கண்ட வியப்பு—
வண்டினைக்கண்டதனுளாய வியப்பு வண் தணிகை—சிறஉதனைகைமலை.
தூத்தியத்தன—வேற்கரஞ்சிய மூருகன். அத்தன—பிதா. வண்டு அணி கை
சத்தி—வளையலைத்தரித்த கையையுடைய உமை.

பன்மறைதீர் பூசரரும் பாறுதலில் வாழ்க்கையருங்
கண்மங் திருஞ்செய் கலைசையே—முன்மதனா
ஜையம் புதையா ரநிவகல வென்னு எத்தில்
ஜையம் புதையா ரகம்.

கண்மம்—கிரியை. திரம்—விலை. கல்மக்திரம்—கல் வீடு. ஜ அம்பு—பஞ்ச
பாணம். ஜையம்—சங்தேகம்.

வல்லா ரிசமூலையார் வான்விழிய நீள்வயலுங்
கல்லாரங் காட்டுவ கலைசையே—பொல்லாக்கா
மத்தகத்திற் கண்ணார் மருவுவதற் கண்ணார்
மத்தகத்திற் கண்ணார் மனை.

கால

கல்லாரம்—கருங்குவளை. கல் ஆரம்—இரத்தினமானிய முத்து. காமத்தி அகத்தில் கண்ணூர்—காமச்சையுடைய மனத்தில் நினையாதவர். அண்ணூர்—அண்ணமையாகர். மத்தகத்தில்—ஒற்றியில்.

கொந்துகுழுற் கோல்வளையா கொங்கையுற் பாசருங்தின்
கந்துகத்தே ரோட்டுங் கலைசையே—சந்தினையுஞ்
செப்பினகி வத்தார் செழுமையில் வந்தரங்தோர்
செப்பினகி வத்தார்தஞ் சீர்வு

ககு

கந்தகத்து ஏர்—பந்தினமுகு. கந்துகம் தேர்—குதிரைழுட்டியீதர் செ
ப்பு இன் நகிலத்தார்—செப்பினையோத்த மூலையையுடையபெண்கள். செ
ப்பின—சொல்லின். அகிலத்தார்—வல்லாமுடையவர்.

தேங்மருவும் பண்ணைகளுஞ் செல்வர் திருமணையுங்
கான்முளைகண் மாருக் கலைசையே—வாணமே
விருப்பு வணத்தார்க் கேள்ந்தழயார் காய்ந்த
விருப்பு வணத்தார் ரிடம்.

எ.ஒ

கான்முளைகள்—பயிர்கள், புத்திரர்கள். வாண்மேவு இருப்பு—ஆகாயத்திற்
பொருங்திய இருக்கை. உவணத்தார் கண்ணந்தழயார்—விட்டுள்ளவுள் அணி
யப்பட்டகண்ணை எந்திய தருவதியையுடையவர். காய்ந்த இருப்புவணம்—
சிவப்பு.

முத்துக்கை யார்குழல்சேர் மொய்யளியும் வீரரு சம்
கத்தகையற் சுற்றுங் கலைசையே—மித்ததயுறும்
வண்டருக்கப் பாலார் மகற்பப்பொருளுல் வர்க்குறைத்த
வண்டருக்கப் பாலார் யனை.

உக

கத்தினக—மாலை. கத்தி—நூராயுதம். வண்டருக்கு அப்பாலார்—கிழோரு
க்கு எட்டாதவர். தருக்கப்பாலார்—நருக்கப்பகுதியையுடையவர்.

திருக்குலவுங் கண்ணூருஞ் சித்திரயாழ் வல்லோருங்
கைக்கிளைபா ராட்டுங் கலைசையே—மிக்க
திருமாதங் கத்துரியார் செம்பொனக மீன்ற
திருமாதங் கத்துரியார் சேர்வு.

உ.உ

கைக்கிளை—ஒருதலைக்காமம். கிளை—யாழினெரு நரம்பு. மிக்கு அதிரும்
மாதங் கத்து உரியார்—மிக்கு ஒவிக்கின்ற யானைத்தோலையுடையவர். மாது
—பெண். அங்கத்து உரியார்—சரீரத்துள்ளவர்.

அச்சா னகியனையா ரங்கைகளுங் கொங்கைகளுங்
கச்சு ரமுந்துங் கலைசையே—நச்சாரக்
கண்டங் கறுத்தார் கரத்தைத்தி யின்செருக்கைக்
கண்டங் கறுத்தார்தங் காப்பு.

உ.உ

கச்சுரம்—கழங்கு. கச்சு ஊர—கச்சானது புடைபெயர, கண்டம்—கழு
த்து. கண்டு அங்கு அறுத்தார்.

கலைக்கூட்டுறை வெண்பா.

வம்பலர்தார் வேந்தர் மதகரியும் வாவிகளுங்
கம்பலையோ ரேஞ் கலைக்கூட்டுறை—செம்பதுமத்
தான்த்தன் ரூன்த்தன் றங்கட் கிறைவஹுசாத்
தான்த்தன் ரூன்த்தன் சார்பு.

உச

கம்பலை—ஆரஹாரம். சம்பு—சங்கு அலை—திரை பதுமத்தாண்—பிரமா. நா
தன்—விட்டுனு. தான்த்தன்—தேவுலக்த்தையுடைய இந்திரன். உசாத்தா
னம்—ஒருங்கம். அத்தன்—தலைன்.

தேவம்பாகி னிஸ்மோழியார் மென்றேளாஞ் செவ்விதழுஞ்
காம்பீர மல்குங் கலைக்கூட்டுறை—பாம்பார்
அகலத்தா னுண்டான் பெண் னுஞ்செனன் மம்மர்
அகலத்தா னுண்டா னகம்.

உடு

காம்பு சர—மூங்கிலைப் பிளக்க. காம்பீரம்—முருக்கம்பூ. அகலத்தாண்—மார்
புஜடயவர். ஆண்—பெண் ஆனுன். அகல—நீங்க. ஆண்டாண்—அடிமமக்
கொண்டாண்.

மாண்றமட வார்குதலும் வண்டரளாஞ் சங்கினமுங்
காண்றங் கிவருங் கலைக்கூட்டுறை—தேன்றங்
கருக்கங் கணியா ரநிவுடைமை யார்மெய்
யருக்கங் கணியா ரசம்.

உக

காண்—வாசனை. காண்று அங்கு இவரும்—ஏக்கி அங்கே ஏறுகின்ற. அரு
க்கங்கணியார்—எருக்கம்பூமாலையையுடையவா. மெய்யருக்கு அங்கு. அணியார்—கிட்டினவர்.

புண்ணியமெய்ப் பண்ணவரும் போன்னையார் பூங்குதலுங்
கண்ணிவா சஞ்செய் கலைக்கூட்டுறை—எண்ணியொரு
மன்னாக மத்தினுன் வாரிக்கடைங் தோர்க்கிரங்கும்
மன்னாக மத்தினுன் வாழ்வு.

உள

கண்ணி—நினைத்து. வாசஞ்செய்தல்—இருத்தல். கண்ணி—மாலை. வாசஞ்சு
செய்தல்—பரிமளித்தல். மல் நாகம் மத்த னுன்—வளிய மந்தரமலையாகியமத்
தினால். மன்—ஒலை. அகமத்தினுன்—ஆகமதுலுடையவர்.

சிந்துமதுப் பூங்காவிற் செவ்வீதி யிற்றும்பி
கந்தருவங் தேரூர் கலைக்கூட்டுறை—உந்து
கலசத்த னத்தியத்தன் காஞ்சனவெற் பீற்ற
கலசத்த னத்தியத்தன் காப்பு.

உச

தும்பி—வண்டு. கந்தருவம்—இகைப்பாட்டு. தேர்—ஆராய்கின்ற. தும்பி—
யானை. கந்தருவம்—குதிரை. தேர்—இரதம். உந்து இகல் அசத்தன்—செலுத்து
கின்ற வலிமைபொருந்திய ஆட்டுவாகனத்தையுடைய முருகக்கடவள்; கல
சத்தனத்தி—குடம்போன்ற மூலையுடையவள்.

ஒண்டெராடியார் வாய்மொழியு முண்ணமைப் புகழுநவ
கண்டாங் கடக்குங் கலைக்கூட்டுறை—மன்று.

கலைக்கச்சிலெட்டவேண்பா.

மருத்தருந்தும் பையரவர் வார்சடையேல் வைத்த
மருத்தருந்தும் பையரவர் வாழ்வு.

உக

நவீ சன்னிபுதுமையாகிய கர்கள்டு. அங்கு அடக்கும். நவ கண்டம்-
பாரதமுதிலிய ஒன்பது கண்டம். மருத்து அருந்தும் பை அரவர்—காற்றினை
உண்ணும் படம்பொருத்திய பாம்புடையவர். மரு—மணம். தும்பையர்—
தும்புபமாலையர்.

தண்ணூர் வைற் கரும்புந் தச்துவக்தே ரக்தணருங்
கண்ணாரஞ் சிர்துங் கலைக்கயே—வின்னாஞ்சும்
ஐயரவா விட்டா ரகத்தார்சந் குண்டலங்கள்
ஐயரவா விட்டா ரகம்.

கூ

சன்—சனு. ஆரம்—முத்து. நாரம்—நீர். ஐயர்—பூச்சியர் அவா விட்டா—ஆலைக்கிளினவருடைய. ஆகம—மனம். ஐ அரவா—அழகிய பாம்பாகு—கட்டார்—தரித்தவர்.

நிட்டையறு சிட்டரூஞ்செய் ஸீலங் சுடைசியருங்
கட்டங் சுழிக்குங் கலைக்கயே—வட்டக
குடிலச் சுடையார் கொடியேனப் பீற்ற
குடிலச் சுடையார் குடி.

நக

கட்டம்—பீடை. கட்டி தஸ்கு அழிக்கும்—களைந்து அங்கே அழிக்கும்,
குடிலம் சுடையார்—வளைவாகிய சுடையுடையவர். குடில் தச்சு அடை
யார்—குடிலாகிய உடம்பில் அடையவிட்டார்.

கொஞ்சகிளி யன்னூர் குவிமுலையுங் கண்ணுவருங்
கஞ்சமுருங் கும்புங் கலைக்கயே—வஞ்சமனக்
ங்கய ரவப் பணியார் கண்ணுமனக் துக்கரியார்
ங்கயரவப் பணியார் காப்பு.

நக

கஞ்சம்—தமரை. முருங்கும்—கெடுக்கும் கஞ்சம்—வெண்கலம். உருங்
கும்—உருக்குகின்ற. கையர்—தீமோர். அவப்பணியார்—அவத்தொழிலோர்.
கைஅரவம் பணியார்—கையிலே சரப்ப கடகமுடையவர்.

சிலமுற மனவருஞ் செங்கழுங்கிப் போதலருங்
காலமளி யேறுங் கலைக்கயே—மாலீல்
வருந்தப் படையார் மனத்தா ரினுங்கள்
வருந்தப் படையார் மனை.

நங்க

கால் அமளி—கட்டில். காலம் அளி ஏறும். மாலீல் வரும் தப்பு அடையார்—
மயக்கத்தால் வருந்தவற்றை யடையாதவருடைய. வருந்த—வருந்தும்படி—

நற்புலவர் செய்யுள்ளங்களியர்கள் வெண்ணகையுங்
கற்பனைய வெண்ணுங் கலைக்கயே—பொற்பார்
சலசத்தா னந்தனும்பர் சாரா தவசஞ்
சலசத்தா னந்தன் றலம்.

நங்க

கற்பனைய—வருணனையையுடையன. கற்பு அனைய—முல்லைமுகையை
யொத்த. சலசத்தான்—பிரமா. கந்தன்—விஷ்ணு. அசுஞ்சல தத்து—சுஞ்சல
மில்லாத சத்துப்பொருள். ஆந்தன்—ஆனந்தமுடையவர்.

அன்னக்டை யார்மொழியு மாடவர்க் டிஸ்டோனுக்
கன்னலம்டீபா லாருங் கலைசைபீ—சென்னியிலை
வாரம் பகுத்தார் வளர்சிதம்ப ரேசருஙம்
வாரம் பகுத்தார் மனை.

கநி

ஈன்னல் அட்ட—கருப்பஞ்சாறு. கல் நலப். வார் அம்பு அடைத்தார்—சீழு
குகின்ற கீரை அடைத்தவர். வார—அன்பு. பகுத்தார்—பெறநூக்கொ
ண்டவர்.

தேந்தா மாரானியிலுங் திண்வயவர் தூணிக்கலுங்
காந்தாரம் பாடுங் கலைசையே—மாந்த
வருங்ககிக்கை யான்வாங்கி மாந்தினன் பேரன் நேங்க
வருங்கடுக்கை யான்வாழ் மனை.

கநி

காந்தாரம்—ஒர் பங். காந்தா ஆர் அப்பு. கடு கையான் வாங்கி—நஞ்சாக்
கையால் வாங்கி. தெல் தேம் கவருட—வண்டுகள் தேளைக்கவரும். கடுக்கை
—கொன்றை.

பொங் சுகதை மாளிகையும் போர்வீர் வேற்றசையுங்
கங்குலவிற் துய்க்குங் கலைசையே—எங்குநிலற
வையம் பகுத்தான்கம் மாய்த்தாழித் தூணியிழற்றன்
வையம் பகுத்தான் மனை.

கங

கங்குல் அவித்து—இராகவாக் கெடுத்து. கங்கு உலவி—பருந்து உலாவி.
வையம் பகுத்தான்—பிரமா. கம்—தலை. ஆழித்துணி. திருப்பாற்கடலாகிய
அம்புச்சுடி. தன் வை அப்புதன்னுடைய விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை.

வேதியர்பொற் குண்டலமும் விண்ணு டிடையவருங்
காதலம் குஞ்சிக் கலைசையே—மாதவங்கள்
பந்தங் குலைக்கும்மான் பாச்தா னொன்னிருண்ட
பந்தங் குலைக்கும்மான் பற்று.

கநி

காது அலமரும்—காதிற் சுழலுகின்ற. காதல் அமரும்—விருப்போடு தங்கு
கின்ற. மாதனங்கள் பந்து அங்கு உலைக்கும் அ மான்—பெரிய முலைகள்
யந்தை அங்கே உலைக்கின்ற அந்த உலம்.

பொற்கொடியார் செங்கையினிற் பூம்பதனச் சேற்றலையிற்
சற்கடக் மூருங் கலைசையே—சற்குருவாய்
வந்தவலம் பாற்றினார் வார்சைடைமேல் விண்மேனி
வந்தவலம் பாற்றினார் வாழ்வு.

கநி

கல் கடகம்—இராத்தினத்தாலாகிய கடகம். கற்கடகம்—நெண்டு. அவலம்
பாற்றினார்—அவலத்தைநீக்கினவர். விண்மேல் நிவந்த அலம்பு ஆற்றினார்—
ஆகாயத்தில் உயர்ந்த ஒலிக்கின்ற கங்காநதியை யுடையவர்.

நீர்மண் டிலஞ்சிகளு நீண்டதிருக் கோடுரமுங்
காரண்டங் தோயுங் கலைசையே—வீரநா
பஞ்சா னனத்தான் பதைபதைக்கத் தான்பிளந்த
பஞ்சா னனத்தான் பதி.

கங

காரண்டம்—நீர்க்காக்கை. கார்—மேகம். அண்டம்—ஆகாயம். நரபஞ்சான
னத்தான்—நரகிங்கவடிவான விஷ்ணு. பஞ்சாநம்—ஜம்முகம்.

பொற்பூர் மடந்தையரும் போதகமன் ஞார்மார்புங்
கற்பூர் நாறுங் கலைசையே—விற்போற்
கரும்புருவ மானார்தங் காழுர் செஞ்சிற்
கரும்புருவ மானார்தங் காப்பு.

கா

கற்பு ஊர—கற்புப் பரக்க, கற்பூரம்—பளிதம். கரும் புருவ மானார்தங் ஓ
மூருர்—கரிய புருவத்தையுடைய பெண்களது காமத்தையடையாதவருடை
ய. கரும்பு உருவும் ஆனார்.

மல்லுழுவ ரேரிக்கும் வாஞ்சுவர் வாம்பரிக்குங்
கல்லைனகள் வைக்குங் கலைசையே—மூல்லைநல்லார்
மத்தி னடிக்குமெய்யன் மால்விகையாக் கொண்டவனீ
மத்தி னடிக்குமெய்யன் வாழ்வு.

கா

கல் அனைகள்—கல்லாலாய வரம்புகள், கல்லைன—குதிரைமேற்றலிச்-
மத்தின் அடிக்கும் மெய்யன்—மத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மெய்யையுடைய
விஷபூநுலை. சமந்தின் நடிக்கும் மெய்யன்.

நம்புமடி யார்வினையு நல்லரசர் வீதிகளுங்
கம்பமா ஹோடுங் கலைசையே—சம்புவெள்ளிப்
பொற்பினு கத்தான் புக்கிச்சிதம்ப ரேசமென்று
பொற்பினு கத்தான் புரம்.

கா

கம்பம் ஆ—ஒடுக்கமாக. கம்பமா—யானை. வெள்ளிப் பொற்பின் காகத்
தான்—வெள்ளியாகிய அழகிய மலையையுடையவர். பினுகத்தான்—பினுக
ம் என்னும் வில்லையுடையவர்.

மாதரய்பொற் கொப்புகளும் வாயர் மதகுகளுங்
காதலையப் போடுங் கலைசையே—கோதில்
பரத்து வந்தானென் பள்க்கருளி யென்றும்
பரத்து வந்தான் பதி.

கா

கொப்பு—ஒராபரணம், காது அலையப் போடும்—காதில் அலையும்படி இ
டிக்கின்ற. காது அலை அப்பு ஒடும்—கரையை அழிக்கின்ற அலையையுடைய
நீர் ஒடும். பரத்துவம்—பெரிய தத்துவம். பரத்து உவந்தான்—குத்தில்
விரும்பினவர்.

பட்டங்கொள் வேந்தர் பவணியின்மின் ஞாருகரயிற்
கட்டியங்க றஞ்சிர்க் கலைசையே—சிட்டருளத்
தன்பா னதியானத் தானந்த மாம் பெருமை
யன்பா னதியா னகம்.

கா

கட்டியம்—அரசர்புகழ். கட்டி அங்கு ஆதும். கட்டி—கற்கண்டு, உனத்
து அண்பான தியானத்து ஆனந்தம் ஆம் பெருமையன். பால் கறியான்—க
ங்காந்தியையுடையவர்.

மாசில் வண்ணிகரும்பூ வார்த்தூலின் மாதரும்பொற்
காசகறயுட் கொட்டுவ கலைசையே—வீச்கைபின்
மாசனைக்காப் பிட்டவரன் வண்ணத் திருவுருவின்
மாசனைக்காப் பிட்டவரன் வாழ்வு.

சக

கா—இரத்தினம். அறையுள் கொட்டும். காசறை—மயிர்ச்சாங்கு. மா
சனம் காப்பு இட்ட அரன்—சர்ப்பப் கங்கணத்தை இட்ட அரன். சனம்
காப்பு—பொடியாகிய வீழுதி.

மண்ணரணி மாளிகையு மாருக் கொடையினருங்
கண்ணமணி யேயுங் கலைசையே—வண்ணியதி
என்பரவு மட்டா ரெருக்கணிவார் காமியா
என்பரவு மட்டா ரிடம்.

சக

கல் கல்மணி—கல்லாகிய நல்ல மணி. கண்ண மணி—கண்ணையும் ஜி
ந்தாமணியையும். என்பு அரவும் மட்டு ஆர் ஏருக்கு காமியர் எப்பர் அவும்
அட்டார்—காத்துக்கொன் என்பவருடைய தின்கை அட்டவர். மியா—முன்
னிலையகை.

ஷைவாழ் மதிற்கிடங்கு மன்னர் பெருங்குமுவுங்
கைவேழ மருதின் கலைசையே—கவவாய்ர்த
கட்டங்கங் கையுடையார் காமருசிர்ச் செஞ்சுடையேற்
கட்டங்கங் கையுடையார் காப்பு.

சக

கைவேழம்—யானை. கை வேழம்—கையில் கருப்பு. கட்டங்கப்—மழு.
கட்டு ஆம் கங்கை.

பொன்னிலகு பூந்தடமும் பொற்பினட மங்கையருங்
கண்ணியரங் காடுங் கலைசையே—மன்னு
மலைவிலத்த ரஸ்பாய் மலைவிலத்த ரெஞ்சும்
மலைவிலத்தர் வாழு மனை.

சக

கண்ணியர் அங்கு ஆடும். கண்ணி அரங்கு—அழிவின்மையாகிய சபை. ம
ன்னு மலைவில் தெத்தர்—நிலையான மேருமலையாகிய வில்லைஏந்திய கையை
யுடையவர். மலை விலத்தர்—அணிகின்ற வில்லத்தையுடையவர். மலைவு இல்
அத்தர்.

கந்தரஞ்சேர் கந்தினமுங் தோகை மயிலுமின்னார்
கந்தரங்கன் டார்க்குவ் கலைசையே—கொந்திதழிக்
கண்ணி யரிப்பார் வெங்குமுயிர்ச் சஞ்சானக்
கண்ணி யரிப்பார்தங் காப்பு.

ஒ

மின்னார் கந்தரங்—பெண்களுடைய கழுத்து, மின்னல்பொருந்திய மேத
ம். இதழிக் கண்ணியர்—பொன்றைமாலையை யுடையவர். அஞ்சானக்கண்
னி—அஞ்சானமாகிய வலை. அரிப்பார்—கெடுப்பவர்.

கலைசைச் சிலேடைவேண்பா.

செய்ய தவத்தோருங் திரிமருப்புப் போர்த்தகருங்
கையக்டையா ருஞ்சிர்க் கலைசையே—கெய்யலிடச்
துத்திப்பாம் பாட்டினார் சொன்னுவர் தோத்திரஞ்செய்
தித்திப்பாம் பாட்டினார் சேர்வ.

கீ

கையடை ஆரும்-அடைச்கலத்தானமாகப் பொருந்துகின்ற. கை அடை
ஆரும்-கையிலுள்ள இலையை உண்ணுகின்ற. துத்தி—படப்பொறி. பாம்பு
ஆட்டினார். தித்திப்பு ஆம் பாட்டினார்.

கிற்பரணி யாடரங்குங் திண்புரிசைக் கேதனமுங்
கற்பமுற வாக்குங் கலைசையே—பற்பலவென்
தோற்றங் துரத்தினார் தோன்றிக் கிடக்கிமைக்கும்
பாற்றங் துரத்தினார் பற்று.

கீ

கல் பம்முற ஆக்கும்—கல் பொருந்துபடி செய்யும். கற்பம் உறவு ஆக்கும்—சுவர்க்கத்துத் தூரவாக்குகின்ற. தோற்றம் துரத்தினார்—பிறவியை தீக்கினவர். பால் தந்து உரத்தினார்—வெண்மையான உபவீத மணித் மார் பையுடையவர்.

மாப் பொலிந்த வீகையரு மைக்கருங் மாதவருங்
காப் பணியாக் கொள்ளுங் கலைசையே—தீப்பிறங்கு
மாலாழி யீந்தான்மூன் மாலினுக்குப் பாலனுக்குப்
பாலாழி யீந்தான் படி.

கீ

கா பணியா—கற்பகச்சோலையை ஏலாக. காப்பு-கடகம், விழுதி. மால்
ஆழி-பெரிய சக்கரப்படை. பாலாழி-பாற்கடல்.

தங்கிடையார் தோய்தடமுங் தாவு மிளவாளைகளுங்
கங்கித் தலைசேர் கலைசையே—வர்த்திதரும்
பிட்டுக் கலந்தார் பிராட்டிகழுத் திற்ரூடையல்
இட்டுக் கலந்தா ரிடம்.

கீ

கங்கித்து—பரிமளித்து. அலை-திரை. கங்கித் தலை-கழுகின் உச்சி. பிட்டுக்கு அலந்தார். தொடையல் இட்டு-மாலையை இட்டு.

அங்கணையார் கையி வணிமதிலிற் தேங்பணையிற்
கங்கணமண் இஞ்சிர்க் கலைசையே—பொங்கும்
இருபத்தை லையவரைக் கீழிருத்தி யின்பங்
தருபத்தை ஜெயன் நலம்.

கீ

கங்கணம்—கடகம், கம் கணம்—மேகக் கட்டம். கங்கு அண—வரம்பரு
கை ஆண்ணும்படி. இருபது அத்தன் கைய—இருபது கையையுடைய திரு
வணன் வருந்த, பத்தன்—பாதமுடையவர்.

குழு மிளங் காவஞ் சரிகுழுலார் சிற்றிடையுங்
காழுகமுற் நேர்கொள் கலைசையே—தாழும்
பவத்துயரப் போக்கினார் பாஹுரு தென்னைச்
சிவத்துயரப் போக்கினார் சேர்வு.

குச

காழ்—வயிரம். காழகம்—வஸ்திரம். பவத்துயரப் போக்கினார் பால்—பா
வமாகிய துயரத்தை வருவிக்கும் குற்றம் பொருந்தினவரிடத்து. சிவத்து உ^ம
யர.

தேசிலகு மாவணமுஞ் செம்மைநடு வோர்மொழியுங்
காசினியா யஞ்சீசர் கலைசையே—மூசியெனை
ஒட்டுஞ் சடைவிரித்தா ரோங்கிலரு நீர்புதூதக்
கட்டுஞ் சடைவிரித்தார் காப்பு.

குள

காசினி ஆயம்—பூமியிலுள்ள பெண்கள் கட்டடம். காசில் நியாயம்—குற்ற
மில்லாத நீதி. சடைவு இரித்தார்—பாசத்தடையை நீக்கினவர்.

புண்டாங்கு காலையரும் பொற்கோயின் மங்கையருங்
காண்மைப் பீம்துங் கலைசையே—ஆண்டிரவி
பற்றகர மாட்டினார் பண்ணகத்தைத் தாமரைபோல்
உற்றகர மாட்டினு ரூர்.

குஅ

காண்மைப்—வில். காண் தீபம்—காணப்படும் விளக்கு. பல் தகர மாட்டி
னார்—பல் உடையும்படி அடித்தவர். கரம் ஆட்டினார்.

ஊனமுடை யோருலகை நற்சிறுமி மார்குழலைச்
காணலெனக் காஜுங் கலைசையே—மாணமருஞ்
செங்க மலக்கரத்தார் தீரா தெனையமுந்தும்
பங்க மலக்கரத்தார் பற்று.

குக

கானல்—பேய்த்தேர். கான்—காடு. அல்—திருள். பங்க மலக்கு அரத்தார்—
பங்கமாகிய மலத்துக்கு அரம்போன்றவர்.

வாரியளிப் போர்கரமு மாதருங்கோங் குப்பூவிற்
காரிகைக் கொப் பெண்ணுங் கலைசையே—ஆரியனும்க
கல்லா விடியுந்றூர் கான்போ யருச்சனன்னக
வில்லா விடியற்றூர் வீடு.

குஞ

பூவில்—பூமியில். காரி னக்கு—காரி என்னும் வள்ளுவடைய கைக்கு. பூ
விற் காரிகைக்கு—இலக்குமிக்கு. காரிகைக் கொப்பு என்னும்—ஆழியகொ
ப்பு என்னும் ஆபசணம் என்று சொல்லப்படும்.

செல்லோதி யார் காற் கிலம்புமவர் தோய்தடறுங்
கல்லோல மாருக் கலைசையே—பொல்லேங்
அரங்கைக்கோ மரத்தா னரருள்கைத் தாண்ட
கரங்கைக்கோ மரத்தான் காப்பு.

குக

கல் ஒலம்—பரவின் கத்தம். கல்லோலம்—திரை. அரங்கைக்கோன்தீரை—
அரங்கையாகிய குற்றம் தீரை. கோழரத்தான்—சடையையுடையவர்.

பூங்டகுற் காளையரும் பூந்தடத்திற் பூங்கையருங்
காண்டமுந் தேறுங் கலைசையே—நீண்டசுடைக்
கிர்துவனை விற்று ரெடித்தணிந்தார் கூடவிலே
வந்துவனை வற்றூர் மனை.

கால

காண்டம் உகந்து—குதிரையை விருங்பி காண்டம் முகந்து—நீரை மு
கந்து. இந்து வளை வில் தார்—சங்கிரனுகிப வளைந்த ஒளியையுடைய மாலை
யை. வளை—சங்கு.

சிட்டமுறு யோகியருஞ் செய்யுள்ள வங்பெடையுங்
கட்டளையில் னோங் கலைசையே—எட்டிருவாய்த்
தோய்ந்த வருக்கொளியார் சுற்றுறை பொறிவழி விட
கோம்ர்த்தவருக் கொளியா ரூர்.

கால

கட்டளையில் நாடும். கட்டு அளையின் காடும்—ஏரம்பிலூள்ள புற்றில் நா
டும். அருக்கு ஒளியார்—குரியப் பிரகாச முடையவர். ஒளியார்—மறையார்.

தேந்றூச் சிறுரினமுங் தேம்பொழிலூ மல்குசிறு
காற்றேர் கடாவங் கலைசையே—போற்றியண்போ
டேகுவல யத்தா ரிஹைஞ்சும் படப்பாந்தள்
வாகுவல யத்தார் மனை.

கால

சிறு கால் தேர்—சிறிய உருளையையுடைய தேர். சிறு காற்று—தென்றல்.
குலயத்தார்—பூமியிலூள்ளவர்.

ஆயச் சிறுப்படமு மார்க்குங் கடாசலமுங்
காயத் திரியுங் கலைசையே—நேயமுடன்
பைத்த பதஞ்சலியார் பார்த்தருகப் பொற்பொதுவில்
வைத்த பதஞ்சலியார் வாட்டவு.

கால

காயத்து இரியும்—ஆகாயத்திற் பறக்கும். காயதிரியும். பதம்சலியார்—
பாதம் சலி பாதவர்.

ஒன்றுமற்றே ராண்முலையு முண்மைக்கறி கண்டோருங்
கன்றுமறங் தீர்க்குங் கலைசையே—சொன்னறமுடிச்
கங்கா தரனார் கடையேன் கவியுவக்கும்
அங்கா தரனு ரகம்.

கால

ஒன்று கண்று மறக்கு ஸர்க்கும்—ஒரு பசுவின்கண்று மறக்கு ஸர்க்கும். கண்று
மறந்திர்க்கும்—பயின்ற பாவத்தைத் தீர்க்கும். அம் காது—அழிய காது,

வாளரவ வல்குனல்லார் வான்விழியு மாலயருங்
காளமியம் புஞ்சிர்க் கலைசையே—நீள்வீணைக்
கஞ்சக் கரத்தான் கடும்பிறவி வேறுக்கும்
அஞ்சக் கரத்தா னகம்.

கால

காளம் இயம்பும்—கஞ்சக்குச் சமஞ்சொல்லும். காளம்—சிறுசின்னம். அஞ்சு அக்கரத்தான்—ஸ்ரீபுஞ்சாக்கரம் என்னும் மங்கிரமுடையவர்.

உத்தமர்தேர் நூனெறிய மொள்ளோன்னிசேர் நித்திலமுங்
கந்தங் கொழிக்குங் கலைஞரயே—தத்தருவி
உந்தவகர யாள்வா ருதுதனங்க டோய்வரகா
அந்தவகர யாள்வாரகம்.

கு

கந்து—பிதற்றதல். அங்கு ஒழிக்கும். கந்து அட்டுவிக்கின்ற நீர். வரை
யாள்—மலைமகளையெடுமாதேவி. வார்—கச்ச. ஆள்வார்—ஆள்பவர்.

பல்லைக்கது ஸாய்ந்தவரும் பார்த்திவர்குட் மீறுதியுங்
கல்விரவி யேயங் கலைஞரயே—வல்வினையால்
இட்ட தளையுடையா ரெண்ணத்திலுங் காரியார்
பட்ட தளையுடையார் பற்ற,

கு

கல்வி ரவி யும்—கல்வியிலுந் குரியை ஒட்கும். கல் விரவி—இரத்தின
ம் பொருங்கி. தளை—பாசம். பட்டி அத்ளை—பட்டாகத் தோலை.

நற்றரள நீர்ச்செறுவு சாவலர்க்கண் முத்தமிழுங்
கற் கற யலை யேறுங் கலைஞரயே—குற்றமில்லீர்
ஆவினஞ் சாடினு ரங்பிறக்கண் வேள்விபுக்க
தேவினஞ் சாடினார் சேர்வு.

எ

கற்றைய வை—சொகுதியாகிய வைக்கோல். கற்று ஜி அவை—படிக்கப்
பட்டு அழகிய சபையில். ஆவின் அஞ்ச—பஞ்சக்வியம். தேவினய—தே
வகூட்டம்.

செவ்வைமனத் தண்பினாருங் தென்மதிவிற் செங்கயலுங்
கவ்வையலைத் துள்ளுங் கலைஞரயே—காவ்வாவாய்த்
துப்பிதழி வாமத்தார் சுற்றுசடி வந்தினிகற
பப் பிதழி வாமத்தார் பற்று.

க

கவ்வை அலைத்து உள்ளும்—துன்பத்தைக் கெடுத்து நினைக்கும். கவ்வை
அலை—ஒலியையுடைய துறை. துப்பு இதழி—சிலப்பாகிய அதரமுடையவ
ள். இதழி—கொண்றை. காமட—அழகு.

சீற்றமுற வாட்கையருஞ் செங்குமுதத் தேனையியுங்
காத்திரவில் வாங்குங் கலைஞரயே—காத்திகமில்
நிசிக் கருத்தினார் செஞ்சகங்தார் கற்கரிக்கண்
ரேஞ்சிக் கருத்தினு ரூர்,

ஏ

காத்திரம்—பெருமை. காத்து இரவில் வாங்கும்—காத்துங்கின்று இராக்கா
வத்திலே எடுக்கும். கல் கரிக்கு—கல்லானைக்கு. இக்கு அருத்தினார்—கரும்
பை உண்பித்தார்.

தேம்பா விசைவினருஞ் செய்க்கீல். மாளிகையுங்
காம்போதி யோதுங் கலைஞரயே—கம்பா
மருப்பச் சிலையான் மகிழ்ச்சிதிலுமேற்கும்
பொருப்பச் சிலையான் புரம்.

ஏ

காம்போதி—ஒரிராகம். காம்பு ஒதி ஒதும்—மூங்கிலையுடைய மலைக்குச்

கலைசைச் சிலேடைவெண்பா.

நீ

சமஞ்சொல்லப்படும். மரு பச்ச இலையான் மகிழ்ந்து இடலும்—மணம் பொருங்கி பசிய இலையை நர்ன் மகிழ்ந்து இட்டாலும், சிலை—யல்லு.

வஞ்சியிளம் பேதையரும் மாரு சிராப்பசலுங்
கஞ்சனையைப் பார்க்குங் கலைசையே—நெஞ்சம்
உருக வழுத்தவா ரும்பரின்பத் தேஜைப்
பருக வழுத்தவார் பற்று.

எசு

கஞ்சனை—கண்ணுடி. வழுத்தவார்—ததிப்பார். அழுத்தவார்.

வண்டோடைய யம்புயழு மாலீர மையுயழுங்
கண்டேதி யாருங் கலைசையே—பண்டோர்கோ
லங்கு விளத்தா னழற்பிழம்பாய் நீண்டெழுங்த
பைங்கு விளத்தான் பதி.

எஞ்சி

கண்டு ஊதி—பார்த்து ஊதி, கண்டேதி—தினாவு, கோலம் கூ விளை—விட்டு ஜுவாகிய பன்றியானது பூசியைக் கீழிக்க. கூவிளத்தான்—வில்வழுடையவர்.

தண்டாச் சவுரியர்க டாக்குமடி யாருமூறு
கண்மர வங்கூர் கலைசையே—திண்டோர்
அருக்கரைக்கண் டொட்டா ரதிவிலா நெஞ்சந்
தருக்கரைக்கண் டொட்டார் தலம்.

எசு

சவுரியர்—வீரர். கண்மாவும்—சிங்கம். உறுகண் தீர—துங்பம் நீங்க. அங்கு ஊர். அருக்கரை—சூரியருடைய. கண் தொட்டார்—கண்ணைத் தேரா ண்டினவர். தருக்கரைக் கண்டு ஒட்டார்.

புட்குலமு மாதலை வேள் போல்வாரு மாலீயிலிற்
கட்சிவந்து கூடுங் கலைசையே—வெட்சிமலர்
அந்தார்க்குமரானு ரையரர வென்றிமையோர்
வந்தார்க்குமரானு வாழ்வு.

என

கட்சி—பறவைக்கூடு. கண் சிவந்து—கண்ணுனது சிவக்கப்பெற்று. அம் தார்—அழகிய மாலை. குமரானு—முருகக்கடவுள். ஐயர்—பிதா. அர என் மு—ஹரஹூர என்று சொல்லி. ஆர்க்கும் அரானுர்.

வீட்டினை தேராரும் வேதியர்வேள் வித்தழுலுங்
காட்டத் தெரியுங் கலைசையே—கூட்டராணம்
நீரு வசித்தார்நன் னேசமிலே னெஞ்சிலிற்றேன்
ஊரு வசித்தா ருழை.

எவு

காட்ட—காண்பிக்க. காட்டத்து ஏரியும்—சமித்தினுலெரியும். கூட்டுஅரணம்—முப்புரம். நீரு அசித்தார்—நீருகும்படி சிரித்தார். வசித்தார்—தங்கினவர்.

கோமளமின் னூர்முலைக்குங் கோலவத னத்தினுக்குங்
காமர் மதிலீங் கலைசையே—நாமரையா
மத்தி னடிப்பார் மதியைக் கலைகடக்கோ
பத்தி னடிப்பார் பதி.

எகு

காமர் மதி—மன்மதனாருடைய புத்தியும். காமர் மதி—அழகிய சந்திரன். அரை யாமத்தின் நடிப்பார். கோபத்தின் அடிப்பார்.

வார்முகிலீயார் நன்னுதற்கும் வாவிவிடா யுற்றவர்க்குங்
கார்முகர்துண் ஜென்னுஸ் கலைசையே—ஈர்மிகுத்த
உள்ளத் திருப்பினு ரூஸ்டோன்றன் கண்மனத்தை
மெள்ளத் திருப்பினுர் வீடு.

அடி

கார்முகம்—வல்லு. துண்ணனல்—அஞ்சசதல். கார்முகநது உண் என்னு
ம்—கீரை மொண்டு உண் என்று சொல்லும். நார்—அண்பு. உள்ளத்து இ
ருப்பினுர்—மனத்திலே இருத்தலுடையவர். மெள்ள—மெல்ல.

நூலஞ்சு நுண்ணிகையார் சோக்கமுமம் போருகமுக்
காலஞ்சு மின்னுங் கலைசையே—கோலமுடி.
வைத்தகம லத்தார் வருங்குற்றை யஞ்ஞான்று
தைத்தகம லத்தார் தலம்.

அக

கால் அஞ்ச—இயமனும் பயப்பட. கால் அஞ்சம்—காலையுடையதன்னப்
பற்றை. கமலத்தார்—கங்கை நீருடையவர். அஞ்ஞான்று—இப்போது. உ^க
கைத்த, கமலத்தார்—பாதமுடையவர்.

மைம்மாறு சிங்கதயரு மாரு விதரணருங்
கைம்மாறு சொள்ளாக் கலைசையே—வெம்மான்றேல்
வீக்கு மரையன் விழிப்படவென் சஞ்சிதத்தைப்
போக்கு மரையன் பும்.

ஆடி

கை—ஓழுக்கம். மாறுகாள்ளல்—மாறுபடுதல். கைம்மாறு—பிரத்தியு
பகாரம். வீக்கும் அரையன்—கட்டுகின்ற அரையுடையவர். அரைய
ன்—அரசன்.

பட்டாரு மிட்டிடையார் பார்வையிலுங் கோதையிலுங்
கட்டா ரிவருங் கலைசையே—எட்டான்
ஆசை யுடிக்கையா ரண்டங் கிடுகிடுக்கும்
ஒசை யுடிக்கையா ரூர்.

அங

கட்டாரி—வாள். கள் தார்—தேன் பொருந்திய மாலீ. ஆசை—திக்கு. உ^க
கூக்கை—சிலை. உடுக்கை—ஒருவாச்சியம்.

அத்தார் மச்சினங்கை யாட்டின் குழவைங்கு
கைத்தாய் ரேந்துங் கலைசையே—கொத்தாருஞ்
சீத வடம்புடையார் தேவி சிவகாமி
மாத வடம்புடையார் வாழ்வு.

அச

கைத்தாயர்—வளர்த்தாயர். நன்கு உகைத்து ஆயர் ஏந்தும்—நன்கு
செலுத்தி இடையர் ஏந்துகின்ற. சீதம்—குளிர்ச்சி. வடம்—முத்துமாலீ.
மாது அவள் தம். புடை—பக்கம்.

மாதர் விழி வேலும் வண்ணப் பசுங்கினியுங்
காதை யுரைக்குங் கலைசையே—ஒதிடும்பேய்
மண்டுபுறங் காட்டினுர் வாணனறக் கண்ணனமர்
கண்டுபுறங் காட்டினுர் காப்பு.

அடு

தாது ஐ உரைக்கும்—தாதினைத் தேய்க்கும். காதை—கதை. புறங்காட்ட
ஷனுர்—சடலையிலாடுவோர். புறங்காட்டினுர்—பின்னிட்டார்.

கலைசைச் சிலேடைவெண்பார்

கள்

அஞ்சங்கை யார்மொழியி கீவிளைஞர் மெய்யிலுருக்
கஞ்சகஞ்சே ரின்பக் கலைசையே—அஞ்சக்
கிளத்தலை யோட்டிஞர் கேதமற நாயேன்
உளத்தலை யோட்டினு ஞர்.

அசு

உருக்கம் சுகம் சேர்—அன்வினைக் கிளிப்பறவை அடையும். உரு—அழகு.
ஷஞ்சகம்—சட்டை. கிள் அஷ்தலையோட்டிஞர்—கிள்ளப்பெற்ற அந்தத் த
லையோட்டினையடையவர். உளத்து அலை ஒட்டிஞர்—மனத்துள்ள அகில்
வை சீக்கினர்.

வானுதலார் பூனுமவர் மையலுறப்பட்டோருங்
காணத் தணியுக் கலைசையே—ஏணிவளர்
கையா னடத்தினுன் கங்காளன் சங்கரன்வெண்
மையா னடத்தினுன் வாழ்வு.

அசு

காணத்து அணியும்—பொற் காசினுலணியும். காண—பார்க்க. தணியும்
—அடங்கும். ஏணி—மான். நடத்தினுன்—சூத்துடையவன். வெண்மை
ஆன் நடத்தினுன்—வெண்மையான இடபத்தை நடத்தினவர்.

மாணிலைமை வாய்மையரும் வாய்ந்தவிழா விண்ணவருங்
காணியவந் தோயாக் கலைசையே—ஆணவமாம்
பாம்புயங்க வாட்டிஞர் பைம்பொற் பொதுவரங்கின்
மேம்புயங்க வாட்டிஞர் வீதி.

அசு

காணி அவும் தோயா—காணி என்றுமளவேணும் அவந் தோயப்பெறுத்.
காணிய வந்து ஓயா—காணும்படி வந்து ஓய்தலில்லாத. பாம்பு உயங்க
வாட்டிஞர். புயங்க ஆட்டிஞர்—புயங்கம் என்றுங் சூத்தினர்.

வேரிமலர்ப் பன்னையிலு மெய்ச்செல்வர் மந்திரமுங்
காரணக்கூ மூங்குங் கலைசையே—வீரமெல்லாம்
மாளத் திகிரியான் மார்பொருவ ஜெப்பிளந்த
காளத் திகிரியான் காப்பு.

அக

கார் அனை கூழ்—மேகத்தை அண்ணும்படி பயிர். காரணம் கூழ்—கிலை
பெறுதற் காரணமாகிய உணவு. திகிரியால்—சக்கராயுதத்தினால். காளத்
திகிரி—காளாத்திமலை.

தூக்கணங்கன் ஞார்த்திருக்குங் தூக்குரைக்கு மாக்கணமுங்
காக்கணங்க ளாருங் கலைசையே—தாக்கணவும்
ஆதிவரா சத்தா னளப்பரிய சேவடியான்
மாதிவரா கத்தான் மனை.

கங்

காக்கணங்கள் ஆரும்—கருவிளைகளை ஒக்கும். கா கண் அம் கள் ஆரும்
—சௌலையினிடத்து ஆழகிய தேனை உண்ணும். ஆதி வராகத்தான்—விட்டு
இலு. மாது இவர் ஆததான்—உமாதேவி பொருந்திய சரீரமுடையவர்.

ஆனகரு மேதிக்கு மாயுமிசை யோரு மிக்குக்
கான முழுக்குங் கலைசையே—மானமறப்

கறு

கலைக்கச் சிலேஷ்டவெண்பா.

பற்றிப் பரசினார் பாசத் தளைகளையும்
வெற்றிப் பரசினார் வீடு.

கக

இக்கு கானம் உழக்கும்—கருப்பஞ்சோலையை உழக்குகின்ற. கானம் மூ
ழக்கும்—இசைப்பாட்டினை மூழக்குகின்ற. பரசினார்—துதித்தோர். பரசி
னார்—மழுவாயுதமுடையவர்.

செம்மலர்ப்பூம் பொய்க்கைகளுங் தேம்பொழிலிற் கொண்றுவங்
கம்பிக் குலவங் கலைசையே—தம்மையறி
தொண்ட ரூக்கமலர் தோத்திரஞ்செய்வா ரண்பு
கண்ட ரூக்க மலர் காப்பு.

கூ

கம் மிக்கு—நீர் மிகுந்து. கம்மி—ஆழ. தொண்டர் உளம் கமலர்—தொ
ண்டருடைய உளமாக்ய தாமரைப்பூவிலிருப்போர். அருள் அக்கு அமலர்
—அருளுகிள்ற கணகளையுடைய நிருமலர்.

திங்கனுத லார்குழலிற் செந்தேன் கழனியிற்சேர்
கங்கங் கறுக்குங் கலைசையே—கொங்கிமயக்
கொம்பா ரிடத்தினார் குண்டுவமிற் ருக்குறங்தாள்
வெம்பா ரிடத்தினார் வீடு.

கக

கங்கம் கறுக்கும்—சிப்புங் கறுக்கின்ற. கங்கு அங்கு அறுக்கும்—வரம்
பை அங்கே உடைக்கும். இமயக்கொம்பு ஆர் இடத்தினார்—உமாதீவிபொ
ருங்கிய இடப்பாகமுடையவர். பாரிடத்தினார்—ழுதப்படையுடையவர்.

எட்டிரு போகத்தாரு மீர்க்குமுத முஞ்செய்ய
கட்டிலைனை யிற்சேர் கலைசையே—உட்டியா
னத்துவ சத்தினார் ராயேனை யாண்டலிட
பத்துவ சத்தினார் பற்று.

கூ

கட்டில் ஆணையில்—கட்டிலிலுள்ள சயனத்தில். செய் அகட்டில் ஆணை
யில்—வயலில் ராஸ்விலுள்ள வரம்பில். உள் தியானத்து வசத்தினார். இட
பம் துவசத்தினார்—இடபக்கொடியுடையவர்.

மைப்பற்றக்குக் கோவலரு மங்கையர்சொற் குக்குமிலுங்
கப்பங் கொடுக்குங் கலைசையே—துப்புறுங்கூர்
மத்தோ டணிவார் வளையிழைத்துச் சேர்த்ததவ
ளத்தோ டணிவா ரகம்.

கரு

கப்பு அங்கு ஒடுக்கும்—சிறு களைகளை அங்கே ஒடுக்கிக் கொடுக்கும். க
ப்பம்—திறை, கூர்மத்து ஒடு—ஆமையின் ஒடு. தவளம் தோடு—வெள்ளை
க் குண்டலம்.

சந்தரங்கே ராடவருஞ் சூதமுலை யார்குழலுக்
கந்தளையே பொக்குங் கலைசையே—பந்தஞ்
சிதையத் துதியார் திறங்கண் டவர்தம்
இதையத் துதியா ரிடம்.

கந்தனை—முருகக்கடவுளை. கம் தனை—மீகத்தை. சிவதயத்துதியார்—
சிவதயம்படி துதிசெம்யாதவர். இதயத்து உதியார்.

எண்ணேற்ற வுத்தமரு மெண்டினசெயுங் காரிகையார்
சண்ணேட்டஞ் செம்யுங் கலைசையே—பண்ணார்
சுருகிமா வாக்கினார் சுற்றுநரி மெல்லாங்
சுருகிமா வாக்கினார் காப்பு.

குள

சண்ணேட்டம்—தாட்கின்னியம். கண் ஓட்டம்—சண்டுதலைச் செய்கி
ஞ்ற. சுருகி மா வாக்கினார்—வேதமாகிய பெரியவாக்கினையுடையவர். மா
ஆக்கினார்—குதிரையாகச் செய்தவர்.

பம்பு பெரும் பாக்கியரும் பஞ்சவனக் கிள்ளையும்பூக்
கம்பலத்தி லேறுங் கலைசையே—உம்பூரீல்லாம்
வந்தித்த வக்கரையார் மாதுசில காமிபங்கர்
பந்தித்த வக்கரையார் பற்று.

குள

பூ கம்பலத்தில்—பூத்தொழிலைமாந்த கம்பளத்தில். பூக்கம் பலத்தில்.—
பழுக்காய்க் குலையில். அக்கர—அக்குமணிபுடையர். ஜூயார்—அழகுடைய
வர். பந்தி தவம் கரையார்—வரிசையாகிய தவத்தினெல்லையினிற்பவர்.

தண்டிகையே துஞ்செல்லவர் தம்மாப்பு கண்மட்டமுங்
கண்டிகையா ரங்கூர் கலைசைபோ—வண்டினாருந்
தண்டாளாந்த் தாமத்தன் ஏரமா சப்புணராந்த்
பண்டினாசித் தாமத்தன் பற்று.

குகை

கண்டிகை ஆரம்—கவுடிகைகமாலை. கண் திகை ஆரம்—கண்ணைத் திகை
க்கும்படி செய்கின்ற முத்து. தண்ணுள்ளி தாமத்தன—குளிர்ந்த துள்ளிமா
லையையுடைய விட்டுஞ்சு—பண்டு உள் சிற்று ஆம் அறநன்.

ஸ்ரவாய வேட்கை யகன்றவரு மாசத்திருங்
கைவார ஞ் செய்யுக் கலைசையே—மெய்வாழ்வு
நண்ணியபி ராமித்து ராடேஷும் போற்றில்ஞுசேற்
கண்ணியபி ராமிபங்கர் காப்பு.

குபூ

கைவாரம் செய்யும்—தூபுக்கத்தோடும் அன்புசெய்கின்ற. கைவாரம்—
கரகோஷம். பிராமி—சரசுவதி. திரு—இலக்குமி. அபிராமி—உமாதேவி.

வாழியதொட்ட டிக்கலையூர் வாழி சிவகங்கை
வாழி சிவகாம வல்லியெந்தாய்—வாழி
புகழ்ச்சிதம்ப ரேசருள் போற்றுமவ ரண்பர்
மகிழ்ச்சியுடன் வாழி வளர்ந்து.

குபூ

இந்தக் கலைசைச் சிலேடை வெண்பா நிகண்டும் இலக்கண முஸ் கற்றபின் இலக்கியங் கற்கத் தோடங்குஞ் சிறவர்க்கேல்லா ஞ் சோற்களையுஞ் சோற்புணர்ச்சிகளையும் அப்பியாசங்குசெய்தற்குத் தங்க ஒழுநூல். இதன்கண் நூறு செய்யுள்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுள்களிலும் இரண்டாமதிகளேல்லாம் இரண்டுமேன் று போருள்கள்கோள்ளும்படி சிலேடையாகவும் பின்னிரண்டடி களும் யமக தீரிபுகளாகவும் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போ து ஓவொரு சோற்களையும் பிரித்துப் பதவுரையாக எழுதாமல் ஒவ்வொரு கலைகளிலும் அரிதுணர்தற்பாலனவாய்க்கீட்க்குஞ் சோ ற்களையுஞ் சோற்றேடர்களையுஞ் தெரித்தேடுத்துக்கோண்டு வேறு சோற்களோடு புணர்ந்து செருதுங்கு ஈறிதும் புலப்படாது பிரித்த மாத்தீரத்திற் போருள் புலப்படுஞ் சோற்களைப் போருள்கூறுது பிரித்துவிட்டும், புலப்படாத போருளுடைய சேந்சனுக்குப் போ ருள்கூறியும் முற்றும் போருள் பலப்படுதற்குரிய ஒருரையுடைய தாங்கிப் பிரகடனங்குசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

அ. கு.

